

מקדונלד „בסנרלין“

ראשית כל — הוא מעיז נדול ונורא, ולא פסקה מקטרתו מפומיה כל ימיו.

— אייפער לי, הוא אומר, לעפוק בעבודת המוח, לקרוא או לכתוב, בלא מקטרת או סיגרה בפי.

הטבק הוא מעורר-המוח שלי, בשם זהיה הקפה לטופר הצרפתי בלזק. קורא ותיק הוא, וקשה עליו הפד יודה בימי שלטינו מידידיו היקרים והחביבים עליו — הכפרים.

— אהבתי מאד את צ'ארלס דיקנס, אבל קורא אני ברצון גם את קונאן דויל, (ספורי שרלוק הולמס...). חביבים עלי, הוא אומר, הסופרים הרוסים טולר סטוי וטורגנייב, אבל חבה יתרה נודעת לי לצרפתים. לפני עיני לילות כימים על ספרי אלכסנדר דומא, ויותר מהם — על כתבי בלזק ואמיל זולא.

— והמשוררים?

כאן מצטחק המיניסטר משוב לב : — את המשוררים אהבתי פחות... אבל בתי מ ב ל אהבת אותם משנה אהבה : גם בערו וגם בערה.

ואעפ"י שהוא ספורטיבי מאד, אינו עוסק בהליכות הציד, משום שאינו מהסידיו של נמרוד. הוישני שלא היה מנזכים להרשם באגודת הציידים של סדומסקי בעירנו...

— אייפער לדעת מה שעלול לקרות בציד, — אמר בדרך צחוק, — היות ואיני מאמין בהשארת הנפש, ע"כ אני חושש...

וגם את התיאטרון אינו מחבב ביותר; הוא מבכר עליו את הראינוע: צ'ארלי הוא בן-שעשועיו.

— הראינוע הוא בשבילי מקום מדי-נוע, — הסביר, — כמו המוסיקה... אבל לא המוסיקה המדעית, הקלאסית המקמיסה מנחים, אלא המוסיקה העמיתית הפשוטה.

*

ובתו מכל, שזיתה מלוח אותו בכל נסיעותיו הגדולות, היא הכמתילב. גדולה השפעתה של הכת על האב אפילו מכה השפעתה של שושנה פריסין על מועצת העיריה בתיא.

כשרמזי מקדונלד נתקל בעבודתו באיזה קושי, ועל כל צרה שלא תבוא, היה רגיל לומר : „אשאל את פי מבל...“ היה דורש בעצותיה הטובות, אבל לא תמיד היה מקיים את דבריה.

ובקשהו יושב במסכה אינטימית, בין אנ"ש, אהב הוא לשוחח אתם ע"ד ומדינאים האירופיים, שהוא בא עמם במ"מ לרגלי עבודתו המדינית.

— המדינאים הצרפתים, הוא אומר, מהוננים הם מטבע נריותם בחוש הרדי אות ובכשרון ההתעמקות לתוך תוכם של הענינים באופן יוצא מן הכלל. הם רואים את הדברים למרחוק — וזה יתרוןם עלינו האנגלים. אבל רואים הם את הכל כ א י ד י א ל י ס י ב נ לא בן אנתנו הבריטים, כשהדבר קרוב לעינינו, הרינו רואים אותו כ א נ ש י י מ ע ש ה, ובוה אנו עולים עליהם...

*

את הנאמים הוא אהב דוקא מבני עמו וארצו, את הדברנים האנגלים:

— אין לכחד, הוא אומר, כי יש דברים ובעלי-לשון גדולים בצרפת ובאיי-טליה. כך היה בריאן וכך הוא גם הריז היום, וכך הם גם מוסוליני וקרנדי, אבל מדברים הם לרוב, ואם גם בכשרון רב, דברים טפלים... לדעתי, בנאום מדיני צריך להשמיע רק דברים הכרחיים, בלא שפת יתר. למה הדבר דו מה? לדג זה שיש בו הרבה עצמות. הזמן שמבטלים לשחרר את חבשי מת עצמות היתרות מונע אותנו מהתענג על טוב טעמים של הדגים.

ולסוף — מקדונלד תנחו ס ב א צ ע י ר ובעיקר סבא טוב. והראיה: בסבבו המדיני הגדול באירון באירר פה, ירט מן הדרך המדינאית יודד „לרות נחת“ מבתו, שילדה לו למול-טוב בן-זכר, ולחבק את נכדו הראשון.

עומות

זמנית

ה„כפר השוחה“

בקאנאדה נמצא כפר, הנקרא בפי כל באיו „הכפר השוחה“. שם זה יש לחי בין פשוטו כמשמעו, יען כי כל אחד עשר הבתים, ובכלל זה בית הספר, בית הכי-ניסה, והחנות הצבורית, נמצאים כולם על רפסודה אחת גדולה.

ב„כפר השוחה“ גרים פקירי ההנדי-הלה, שתפקידם להשגיח על הסדר ב„כפר“. הם עוסקים גם במדידת העומק של המים ובחקירתו של מצב הרוחות המנשבות על פני המצולות.

ב„כפר“ הזה גרים יותר ממאה איש, ביניהם שלושים ילד. החיים ב„כפר“ בריאים הם ונעימים, חוץ מבימים, שבי-הם מתחוללות סערות. בימים כאלה יושבים בני ה„כפר“ בכתייהם, חגורים חגורי-רות-הצלח.

כמשך ארבעים השנים, שה„כפר“ הזה קיים, לא קרה אף פעם מקרה אסון.